

Verz. d. B. H. No. 434. °भागवत MACK. Coll. 1,34.

जैमिनीय adj. zu गैमिनि in Beziehung stehend Verz. d. B. H. No. 764. Z. d. d. m. G. 2,342 (No. 202). pl. Bez. einer Schule des SV. Ind. St. 3,274.

जैमूत adj. zu गिमूता (N. pr.) in Beziehung stehend MBu. 3,3845. जैयट m. N. pr. des Vaters von Kaijaṭa Verz. d. B. H. No. 726. जैगट Z. d. d. m. G. 7,164. जैयट ein Mediciner Verz. d. B. H. No. 941. जैव (von जैव) adj. f. इ zum Jupiter in Beziehung stehend VARĀH. Brh. 8, 16. 17, 20. SŪRJAS. 1, 42.43.

जैवतायन patron. von जैवत P. 4,1,103. ÇAT. Br. 14,7,3,26. — Vgl. जैमत.

जैवतायनि von जैवत gaṇa कर्पादि zu P. 4,2,80.

जैवति patron. von जैवत P. 4,1,103.

जैवलि (von जैवलि) patron. des Pravāhaṇa ÇAT. Br. 14,9,1,1 (जैवलि). KHAṄD. UP. 1,8,1. 5,3,1.

जैवातक Uṇ. 1,80. 1) adj. a) langelebend, dem man langes Leben wünscht Uṇ., Sch. AK. 3,1,6. TRIK. 3,3,23. H. 479. an. 4,14. MED. k. 190. im voc. DAṄAK. 93,12. — b) dünn, mager (कृष्ण; vgl. 2,c) TRIK. H. an. MED. — 2) m. a) der Mond Uṇ., Sch. AK. 4,1,2,16. 3,4,1,11. TRIK. H. 103. H. an. MED. — b) Kampfer (als Synonym von Mond; vgl. AK. 2,6,32). — c) Ackerbauer (कृषीवलि; vgl. 1,b) Uṇ., Sch. — d) Heilmittel H. an. Arzt Uṇ., Sch. — e) Sohn Uṇ̄idivṛ. im SAṄKSHIPTAS. ÇKDra. — Vgl. जैवातु.

जैवि von जैव gaṇa सुतंगमादि zu P. 4,2,80.

जैवेयः patron. von जैव gaṇa प्रधादि zu P. 4,1,123.

जैज्ञव adj. von जिज्ञा WILS.

जैक्षाशिनेयः patron. von जिक्षाशिन् P. 6,4,174. gaṇa प्रधादि zu P. 4,1,123.

जैक्ष्य (von जिक्षा) n. Falschheit, Betrug Härlita in VJAVAHĀRAT. 12,2 (ebend. 11,15.18 fälschlich जैक्ष्य). M. 11,67. JĀṄ. 3,229.

जैक्ष्य (von जिक्षा) adj. auf der Zunge befindlich, zur Zunge in Beziehung stehend: मल H. 632.

जैक्ष्ववक von जिक्षु P. 4,2,104, VĀRTT. 33, Sch.

जैक्ष्वाकात adj. von जिक्ष्वाकात्पि P. 4,1,73, VĀRTT. 4.

जैद्वा (von जिक्षा) n. Zungengenuss BHĀG. P. 4,29,54. 7,6,13. 15,18.

जैगू (von 2. गु) adj. losringend: अनुल्ब्रणं वैयत् जैगुवामपि: RV. 10, 53,6.

जैङ्क n. Aloeholz HĀR. 104. जैङ्कि n. dass. AK. 2,6,3,28. TRIK. 2,6, 36. H. 640.

जैङ्क m. die Gelüste einer schwangeren Frau HĀR. 219.

जैटिङ्ग m. 1) Bein. Çiva's TRIK. 4,1,45. जैटीङ्ग und जैटिन् H. c. 45. — 2) = मकात्रातिन् TRIK. 2,7,14. Nach dem Ind. = उरस्ति die über die Schulter getragene Opferschnur; nach Wils. ein grosser Asket. Die letztere Bed. ist wahrscheinlicher, da das Wort wohl mit उरु zusammenhangt und da auch sonst Büsser und Çiva durch dasselbe Wort bezeichnet werden.

जैउँ Kinn: अ०, अश०, एक०, छार०, गो०, मर्क०, मूकर०, हस्ति० VJUTP. 205. sg. — Vgl. जैत्तिजौउँ.

जौनरात्रि (जौन N. pr. + रात्रि) m. N. pr. des Verfassers einer Rāgataramīgiñ GULD. Bibl. 243. Verz. d. B. H. No. 566.

जौत्राला f. = यवनाल und wohl auch daraus entstanden; N. einer Pflanze, Andropogon saccharatus ROZB., H. 1178. जौत्राला v. l.

जौल eine best. Mischningskaste: जौलाजाति, जौलात् Verz. d. Oxf. H. 22,a,24.

जौष (von 1. जूष् 1) m. Zufriedenheit, Billigung, Genüge: का रात्यु-द्वैत्राश्चिना वा का वा जौष उभयै: RV. 1,120, 1. Gewöhnlich in Verb. mit den Präpositionen a) आ (nachstehend) zur Genüge, zur Zufriedenheit: तवाद्यमय ऊतिनि सचेय जौषमा RV. 8,19,28. जौषमा सुतस्य मत्सति 83,6. 7,43,4. स पुष्टे याति जौषमा चिकित्वान् 1,77,5. — b) अनु nach Lust, freudig: पूर्वा रद्धीरनु जौषमस्मै दिवे दिवे धुनयो पत्यर्थम् RV. 2,30,2. मन्दस्त्वं जौत्रादनु जौषमन्धसः 37,1. उषो वर्ते वहसि जौषमनु 6,64,5. 66,4. 5,33,2. 9,72,3. VS. 2,17. — 2) जौषम् (जौषम् gaṇa स्वरादि zu P. 4,1,37) adv. a) nach Belieben; leichthin: (उषाः) प्रदीयान् जौषमन्याभिरेति RV. 1,113,10. अर्वदिर्यो हृरिभिर्जौषमीयते 10,96,7. न घा स मामप जौषं ज्ञामार् 4,27,2. = सुखे AK. 3,4,33(38), 12. H. an. 7,39. MED. a.vj. 39. स्तुतै (प्रशंसायाम्) und लङ्घने H. an. MED. — b) in Verb. mit आस् sich ruhig —, still verhalten, stillschweigen; जौषम् = तूजोम् AK. H. 1328. H. an. MED. जौषमास्त्वं MBu. 2,2431. 7,2840. 9162. 8. 4835. 13,381. किमिति जौषमास्पते ÇAK. 66,16. — Vgl. अजौष, यथजौषम्. जौषक s. काल०.

जौषणा (von 1. जूष् 1) n. a) das Gefallen - Finden an Etwas: तजो-पाणात् BHĀG. P. 3,23,25. — b) das Auswählen: भूमि० ÇAT. Br. 13,8,1, 6, 4, 11. PĀR. GRĀJ. 3,10. — 2) f. आ der Ausdruck der Befriedigung u. s. w. durch das Wort जूष्: जौषणाम्नुते KĀT. ÇA. 5,12,16.

जौषपितृ (vom caus. von 1. जूष्) nom ag. f. °त्री so v. a. जौट्रृ ÇAT. Br. 9,2,3,10. NIR. 9,41.42.

जौषपितृव्य (wie eben) adj. worüber man sich besinnen —, was man überlegen muss: जौषवाकमित्यविज्ञातनामयेऽ जौषपितृव्यं भवति das Wort जौ० bedeutet unverständliches (Reden), worüber man sich besinnen muss, NIR. 5,21.

जौषवाक् (जौष + वाक्) m. beliebiges, leichtes oder sinnloses Gerede, Geplauder NIR. 5,21. जौषवाकं वदतः पञ्चेष्विषणा न देवा भूस्वश्वन् RV. 6,59,4.

जौषम् (von 1. जूष्) s. जौषम्, सजौषस्.

जौषा f. = योषा Weib KANDRA bei UGGÉVAL. zu UNĀDIS. 3,62. ÇABDAR. im ÇKDra.

जौषिका f. = जालिका ein Bündel junger Knospen ÇABDAR. im ÇKDra. कौषिका v. l. WILS.

जौषित् f. = योषित् Weib; auch जौषिता f. ÇABDAR. im ÇKDra.

जौष्ट्रृ (von 1. जूष्) vereinzelt auch जौष्ट्रृ, nom. ag. liebend, hegend, pflegend: (मनीषाः) उपेमस्तुतोष्ट्रारे इव वस्त्वः RV. 4,41,9. दैव्याय धूर्ते जौष्ट्रृ VS. 17,56. धूपो जौष्ट्रृरम् 28,10. du.: देवी जौष्ट्रृ 21,51. 28,15.38. NIR. 9,40. ÅGY. ÇA. 2,16. ÇĀNKH. ÇA. 8,18,6.

जौष्य (wie eben) adj. woran man Gefallen findet, willkommen, befriedigend: विश्वा ते अनु जौष्या भैः: RV. 1,173,8. — Vgl. अजौष्य, जूष्य.

जौहृत्र (von हृति) adj. laut rufend: अस्य hellwiedernd RV. 1,118,9.